

Conclusies

- de beschikking van de Commissie in de brief van 9 juni 2009 „staatssteun CP 183/2009 — Duitsland, RapidEye AG (controle achteraf MSR 1998 — N 416/2002)” nietig verklaren voor zover de Commissie daarbij steun met een steunintensiteit van 35 % van het bruto subsidie-equivalent en een steunbedrag van 44 199 321,36 EUR ontoelaatbaar acht en een nieuwe aanmelding eist voor steun die een steunintensiteit van 30,22 % respectievelijk een maximaal toegestaan steunbedrag van 37 316 000 EUR overschrijdt;
- de Commissie verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

De Commissie keurde bij beschikking C(2002) 3570 def. van 2 oktober 2002 staatssteun ten gunste van RapidEye AG (steunmaatregel nr. N 416/2002 — Duitsland [Brandenburg], steun voor RapidEye AG) op grond van de multisectorale kaderregeling betreffende regionale steun voor grote investeringsprojecten ⁽¹⁾ goed, waarbij een maximaal toegestane steunintensiteit en een maximaal toegestaan steunbedrag zijn bepaald (hierna: „beschikking van de Commissie van 2 oktober 2002”).

In casu keert verzoekster zich tegen de brief van de Commissie D(2009)569 van 9 juni 2009 betreffende staatssteun CP 183/2009 — Duitsland, RapidEye AG (controle achteraf MSR 1998 — N 416/2002). In die brief wordt van de Duitse autoriteiten in het bijzonder verlangd, zich te houden aan de steunintensiteit en het steunbedrag die de Commissie in haar beschikking van 2 oktober 2002 heeft goedgekeurd, en te bevestigen dat alle aan de begunstigden boven het maximum toegestane bedrag uitbetaalde bedragen worden teruggevorderd.

Verzoekster baseert haar beroep op vijf middelen.

In de eerste plaats stelt verzoekster dat artikel 87 EG en 88 EG en artikel 2, lid 1, van verordening (EG) nr. 659/1999 ⁽²⁾, zijn geschonden daar steun tot een steunintensiteit van 35 % door de beschikking van de Commissie van 2 oktober 2002 is gedeekt.

Voorts stelt verzoekster dat verweerster haar bevoegdheid heeft misbruikt doordat zij in strijd met haar beschikking van 2 oktober 2002 steun tot een steunintensiteit van 35 % niet zonder nieuwe aanmelding wil toestaan.

In de derde plaats stelt verzoekster dat het vertrouwensbeginsel is geschonden, daar verzoekster de door de steun te stimuleren investering heeft verricht in het vertrouwen dat steun tot een steunintensiteit van 35 % is verleend.

Subsidiar wordt ook schending van artikel 88, lid 3, EG aangevoerd. Dienaangaande stelt verzoekster dat, ook wanneer de beschikking van de Commissie van 2 oktober 2002 aldus moet worden uitgelegd dat zij slechts een maximaal toegestane steunintensiteit van 30,22 % toestaat, het bij de verhoging tot

een intensiteit van 35 % slechts om een onbelangrijke wijziging van de steun gaat die geen nieuwe aanmelding behoeft.

Ten slotte stelt verzoekster subsidiair dat artikel 3 van verordening (EG) nr. 800/2008 ⁽³⁾ is geschonden. Dienaangaande verwijst zij de Commissie dat zij bij een verhoging van de steun tot 35 % van de maximaal toegestane steunintensiteit een nieuwe aanmelding verlangt zonder na te gaan of de steun overeenkomstig artikel 3 van verordening nr. 800/2008 is vrijgesteld.

⁽¹⁾ PB 1998, C 107, blz. 7.

⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 659/1999 van de Raad van 22 maart 1999 tot vaststelling van nadere bepalingen voor de toepassing van artikel [88 EG] (PB L 83, blz. 1).

⁽³⁾ Verordening (EG) nr. 800/2008 van de Commissie van 6 augustus 2008 waarbij bepaalde categorieën steun op grond van de artikelen 87 en 88 van het verdrag met de gemeenschappelijke markt verenigbaar worden verklaard („de algemene groepsvrijstellingsverordening”).

Beroep ingesteld op 25 augustus 2009 — Novartis/BHIM — Sanochemia Pharmazeutika (TOLPOSAN)

(Zaak T-331/09)

(2009/C 267/128)

Taal van het verzoekschrift: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Novartis AG (Bazel, Zwitserland) (vertegenwoordiger: N. Hebeis, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Sanochemia Pharmazeutika AG

Conclusies

— de beslissing van de eerste kamer van beroep van 18 juni 2009 in zaak R 1601/2007-1 vernietigen;

— het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Aanvrager van het gemeenschapsmerk: Sanochemia Pharmazeutika AG

Betrokken gemeenschapsmerk: woordmerk „TOLPOSAN” voor waren van klasse 5 (aanvraagnr. 4 134 383)

Houder van het oppositiemerk of -teken in de oppositieprocedure: verzoekster

Oppositiemerk of -teken: internationale inschrijving van het woordmerk „TONOPAN” voor waren van klasse 5 (nr. 227 508)

Beslissing van de oppositieafdeling: afwijzing van de oppositie

Beslissing van de kamer van beroep: verwerping van het beroep

Aangevoerde middelen: schending van artikel 8, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 207/2009 ⁽¹⁾, aangezien er gevaar voor verwarring van de conflicterende merken bestaat.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 207/2009 van de Raad van 26 februari 2009 inzake het gemeenschapsmerk (PB L 78, blz. 1).

**Beroep ingesteld op 20 augustus 2009 —
Electrabel/Commissie**

(Zaak T-332/09)

(2009/C 267/129)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Electrabel (vertegenwoordigers: M. Pittie en P. Honoré, advocaten)

Verwerende partij: Commissie van de Europese Gemeenschappen

Conclusies

- het beroep ontvankelijk en gegrond verklaren;
- primair, de bestreden beschikking in haar geheel nietig verklaren;
- subsidiair, de artikelen 2 en 3 van de bestreden beschikking nietig verklaren of althans het bedrag van de bij artikel 2 van de bestreden beschikking aan verzoekster opgelegde geldboete verminderen;
- in ieder geval de Commissie verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster vordert primair nietigverklaring van beschikking C(2009) 4416 def. van de Commissie van 10 juni 2009, waarbij de Commissie heeft vastgesteld dat verzoekster inbreuk had gemaakt op artikel 7, lid 1, van verordening nr. 4064/89 ⁽¹⁾, door een concentratie van communautaire dimensie tot stand te brengen voordat deze was aangemeld en met de gemeenschappelijke markt verenigbaar was verklaard. Subsidiair vordert verzoekster nietigverklaring of althans vermindering van het bedrag van de haar bij artikel 2 van de bestreden beschikking opgelegde geldboete.

Tot staving van haar beroep voert verzoekster vier middelen aan:

- onjuiste kwalificatie van de inbreuk wegens, met name, een verwarring tussen de inbreuk bestaande in de niet-aanmelding van de concentratie, en de inbreuk bestaande in de te vroege totstandbrenging van de concentratie, en bijgevolg tegenstrijdige motivering waar het de kwalificatie van de inbreuk en de beoordeling van de duur ervan betreft;
- schending van de artikelen 3, lid 3, en 14, lid 2, van verordening nr. 4064/89, alsook van de richtsnoeren van de Commissie betreffende het begrip concentratie, door vast te stellen dat Electrabel op 23 december 2003 de facto uitsluitende zeggenschap over Compagnie Nationale du Rhône had verworven. Verzoekster stelt dat de Commissie (i) voorbij is gegaan aan relevante elementen van de zaak, met name het feit dat Compagnie Nationale du Rhône een publieke onderneming is; (ii) de definitie van de facto uitsluitende zeggenschap die zij in haar richtsnoeren betreffende het begrip concentratie heeft vastgesteld, onvolledig en onjuist heeft toegepast, en (iii) meerdere kennelijke beoordelingsfouten heeft gemaakt betreffende met name de bestuursorganen van de Compagnie Nationale du Rhône;
- verjaring van de bevoegdheid van de Commissie om in het onderhavige geval een sanctie op te leggen; en
- schending van het evenredigheidsbeginsel, het beginsel van behoorlijk bestuur en het vertrouwensbeginsel, door aan verzoekster een dergelijk hoge geldboete op te leggen voor een inbreuk die geen gevolgen had voor de mededinging.

⁽¹⁾ Verordening (EEG) nr. 4064/89 van de Raad van 21 december 1989 betreffende de controle op concentraties van ondernemingen (PB L 395, blz. 1; herpublicering integrale tekst in PB 1990, L 257, blz. 13, zoals gerectificeerd).

**Beroep ingesteld op 20 augustus 2009 — Republiek
Polen/Commissie**

(Zaak T-333/09)

(2009/C 267/130)

Procestaal: Pools

Partijen

Verzoekende partij: Republiek Polen (vertegenwoordiger: M. Dowgielewicz, gemachtigde)

Verwerende partij: Commissie van de Europese Gemeenschappen